

Úvod ke Kokořínsku

Mělnické vinice nám zůstanou za zády, když se rozhodneme projít si tento víkend vstupní část Kokořínského dolu. Tato unikátní oblast, kombinace přírodních skalních útvarů, delších i kratších roklí, překrásných a poměrně snadno dostupných vyhlídek, umocněná svéhlavým dílem „sochaře v přírodě“ Václava Levého, nemůže být cílem jediného výletu. Kokořínsko stojí za víc.

Zahrňme do dnešní trasy od všeho trochu, dílo Levého si ponechme na jindy, stejně nám zůstane hodnotných cílů na Kokořínsku spíš na týden pilného chození. Pojdme do něj alespoň nahlednout. V této roční době přibalme svačinu a nespolehejme se příliš na veřejné služby. Doporučuji dobrou obuv a zvýšenou pozornost zejména těm, kteří se nechají nalákat skalním terénem k četným nabízejícím se odbočkám. Začneme v Mělníku a ze Mšena se na start vrátíme vlakem. Z husté sítě turistických značek vybereme červenou, procházející vlastním údolím Pšovky a od Pokliček modrou do Mšena.

Start od zámku

Vycházíme z centra Mělníka – od jeho zámku. Z města vyjdeme zhruba na sever, mineme sportovní areál a vystoupíme na Chloumek. Na čedičovém Chloumečku je soukromá poutní kaple, na okraji obce je lesní hřbitov s kostelem sv. Trojice a památnou lipou. Máchovou cestou dojdeme do Lhotky, kde lze v jižní části obce najít skalní obydlí, vysekané kolem roku 1900 a obydlené do roku 1982. To jsme se už ocitli u říčky Pšovky, proti jejímuž proudu teď půjdeme až na Pokličky.

U železniční stanice opustíme silnici vpravo a sledujeme trať k Velkému Lhoteckému rybníku. Vzápětí dojdeme na Štampach, usedlost, která byla původně mlýnem. Najdeme na ní pa-

Pohled na hrad Kokořín

mětní desku s bustami významných osob z rodu Kučerů, jimž objekt patří.

Za objektem mineme nový chovný rybník s ostrůvkem. Sledujeme říčku ke křižovatce silnic a po silnici při ní dojdeme do Harasova. Stejnějmenná tůň je obklopena pískovcovými skalami, na jedné z nich stával dnes téměř nepostřehnutelný hrádek. Po chvilce přejdeme řeku i silnici a po levém břehu dojdeme k restauraci U grobiána.

Podél Podhradské tůně dojdeme pod hrad Kokořín, tyčící se vlevo nad námi. Údolím dál dojdeme k Hlučovské tůni, nad níž jsou v pískovci vytesány dvě jeskyně, v nichž se za třicetileté války ukrývali místní obyvatelé před drancujícími Švédy, a zanedlouho jsme na Cikánském plácku, kde odbočíme po modré do prava k Pokličkám.

Pískovcové poklice

Jde o geomorfologický výsledek rozdílně zvětrávaných pískovců. Odolnější pískovce vytvořily až metr mocné „poklice“ kryjící nepravidelné komolé kužele z méně odolných pískovců. „Poklice“ se vyskytují v Kokořínském dole na více místech. Tyto jsou při vyústění kaňonovitého údolí zvaného Močidla.

Do Močidel ústí další údolí: Apatyka, Náckova rokle, Pastuší rokle, které postupně míjíme. Složitou soustavou roklí s mnoha odbočkami k zajímavým skalním útvarům zvolna stoupáme do Mšena.

Mšeno je městem až od roku 1991, jako městečko však dosáhlo mimořádného rozkvětu řemesel, trhů i samosprávy v 16. a 19. století. Ve třicetileté válce utrpělo

Trasa

1. Mělník, zámek – Č 0004
2. Máchova cesta: Podolí, sportovní areál (1) – 3. Chloumek (3,5) – 4. Lhotka (7) – 5. Lhotka, žst. (8) – 6. Štampach (10) – 7. Harasov (12,5) – 8. U Grobiána (15,5) – 9. Kokořín, Dolina (17) – 10. Pokličky (19) – M 1081: 11. Náckova rokle (21) – 12. Bílka, rozc. (22,5) – 13. Mšeno, bus (23,5) – 14. Mšeno, žst. (24,5)

drancováním Sasů a Švédů, později bylo často sužováno požáry. Již v roce 1804 zde působilo jedno z prvních ochotnických divadel v Čechách. Na přelomu 19. a 20. století bylo v obci 180 řemeslnických živností. Památkami však neoplývá: kostel i radnice jsou novogotickými stavbami, návštěva malého místního muzea není v této roční době vhodná a ani četné archeologické vykopávky v těsném okolí města asi nebudeme vyhledávat.

A tak pro dnešního návštěvníka Mšena jsou největšími dominantami města četné lípy malolisté. ●

Jan Stráský

Autor je místopředsedou Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

Mapa: Mělnicko a Kokořínsko, 1:50 000, edice KČT č. 16